

Mindretallet ønsker ikke at deltage i hetzen mod de lønmodtagere, der arbejder på deltid med supplerende dagpenge. Også mindretallet ønsker først og fremmest folk i arbejde og ikke i arbejdsløshed og på dagpenge, men såfremt det ikke lader sig gøre, er mindretallet af den mening, at deltidsarbejde er bedre end fuldtidsledighed.

Det er ikke lykkedes at få afgrænset, hvilke grupper der egentlig er tale om, og derfor er mindretallet af den mening, at dette ikke kun drejer sig om ca. 3.500 personer. Det er ikke mindst det offentlige, der udbyder deltidsarbejde, og SF er enig i, at det offentlige må gå foran og udbyde fuldtidsstillinger, men at pålægge det offentlige og private at fyre folk for derefter at skulle give jobtilbud med tilskud er ikke måden at klare problemerne på.

I øvrigt vil dette tiltag give øget fuldtidsledighed blandt kvinder, som i forvejen bærer hovedparten af ledigheden. Også private arbejdspladser såsom fiskefiletfabrikker m.m. vil blive ramt af denne bestemmelse, idet der jo er tale om supplerende dagpenge for mange ansatte. Dette gælder ligeledes hele undervisnings-, pleje- og omsorgssektoren.

Derfor er SF imod dette.

Da der i tillægsforliget mellem regeringen og Socialdemokratiet er lempet på det antal dage, hvor arbejdsgiverne skal betale 1. ledighedsdag, stilles der ændringsforslag fra mindretallet om, at de 150 kr., AUD-bidraget skal forhøjes med, i stedet pålægges arbejdsgiverne.

Ligeledes finder mindretallet, at der er mere end rigeligt med blanketter i dagpengesystemet, og derfor skal der ikke føjes yderligere hertil.

Mindretallet skal ikke undlade at udtrykke tilfredshed med bortfaldet af de i forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændring af regler om dagpenge for 2. ledighedsdag, dagpenge til nyuddannede, ventetid, supplerende dagpenge og optagelsesgebyr) (L 57) fremsatte ændringer til dagpengeloven, som ville bringe ikke mindst unge og hermed unge ufaglærte kvinder over på bistandshjælp.

Mindretallet påpeger, at nærværende lovforslag må revideres så tidligt som muligt i folketingsåret 1991-92. Ifølge forliget vil »ingen uden skyld« kunne miste tilknytningen til ar-

bejdsmarkedssystemet og dagpenge i den periode, forliget omhandler.

Der er dog den »teoretiske« mulighed, at ledige, der vælger arbejdstilbud 1. januar 1989 og ellers ikke får tilbudt arbejde i perioden, vil kunne miste tilknytningen februar 1992, jf. svar på spørgsmål 13 (optrykt som bilag).

Med ovenstående bemærkninger indstilles lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede og/eller tiltrådte ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler:

Lovforslaget er en sammenkøbt ret.

Første ingrediens var et septemberforlig mellem Socialdemokratiet og regeringen.

Nogle af udgifterne herved ønskede regeringen at få inddækket ved et lovforslag, der blev fremsat den 13. oktober 1988 (L 57).

Den 12. december 1988 modtog Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg en række ændringsforslag fra regeringen, der nu sammen med Socialdemokratiet ville indarbejde store dele af L 57 i det her foreliggende forslag (L 55), og de fire samarbejdspartier krævede nærværende betænkning afgivet samme dag.

Herefter må man under ét kommentere L 55 og L 57, da disse to lovforslag nu kommer til at indgå som én samlet lov i henhold til det nævnte firepartiflertals bestemmelse.

Til materialet, som det fremtræder i den herefter foreliggende uoverskueliggjorte, nye klædedragt, skal Fremskridtspartiet inden for de meget snævre tidsrammer, der har været levnet efter sammenkøgningspræsentation, tage sit udgangspunkt i, at undervisnings- og forskningsminister Bertel Haarder på et så ydmygt sted som side 9 i bladet »Handelsskolen« fra 17. november 1988 ironisk har skrevet:

»Når arbejdsløsheden stiger, må vi kunne uddanne os ud af det (—så undgår vi også at tale om lønnens betydning for konkurrenceevnen og betydningen af virksomhedernes indtjening for investeringsomfanget!).«

Det fremgår af citatet og den sammenhæng, hvori ordene er fremført, at ministeren er totalt uenig i fundamentet for det foreliggende lovforslag.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, idet lovforslaget hele vejen igennem er gennemsyret af de misforstå-